धन्मांथीं याम खत्याय पश्चिमे । कञ्चिह्र्ययसे निर्लं मतु-ष्यान् समलङ्कृतः । उत्याय काले कालजीः सह पार्वतः मन्धिमि:। कचिद्रताम्बरधराः खड्गइसाः खलङ्कृताः। ज्यावते त्वामिनतो रचणार्थमरिन्दम !। किव्हराखेत्रम् यभवत् पूल्येषु च विशास्मते ! । परीच्य वर्त्त से सस्यग-प्रिवेष प्रिवेषु च । कञ्चिच्छारीरसाबाधसीवधैनियमेन वा। भागमं हद्वमेवाभिः मदा पार्थापकर्षति । कचिद्दैदासिः कित्वायामधाक्रायां वियारदाः । सुदृद्वातुरताच य-रीरे ते जिताः सदा । कचित्र लीभान्यो ज्ञादा माना-हापि विश स्पते ! । अधिमत्यधिनः प्राप्ताच पम्यसि कथ-खन। किच्च की भान्ती हाद्वा विश्वन्यात् प्रविन वा | कान्तितानां मसुव्याणां एति लं सं रूपत्सि वें। किञ्चत् पौरा न सहिता ये च ते राष्ट्रवासिनः । त्वया सङ् विद-ध्यन परे कीताः कथञ्चन । कञ्चित्र दुर्बनः यत् बंचेन परिपोडितः । मन्त्रेण बलवान् कञ्चितुभास्याञ्च कथञ्चन । कित् सर्वे अरक्तास्तां भूमियालाः प्रधानतः। कित्त्त् प्राणांस्तद्र्धेषु संत्यजनि त्याहताः । किञ्चते सर्वेविद्या छ गुणतीऽक्षी प्रवक्ति । ब्राह्मणानाञ्च साधूनां तव नै:-बेब की शुभा। कच्चिइ में लयो मूचे पूर्व्वरावरिते जनैः। वतमानस्तवा कर्ते तिसन् कर्मणि वर्त्तसे। कच्चित्तव ग्टरे द्वानि खादून्यत्रनि वै दिलाः। गुषावनि गुषी-पेतास्तराध्यनं सदन्तिणम् । किन्त् क्रत्नेकिन्तो वाज-मेवांच सर्वगः। पुरुरीकांच कार्विन्नान यतसे कर्त्तु-पाताशन्। किञ्जातीम् गुरुन् टडान् देशतासाप-सानपि । चैत्यांच रुद्धान् कल्द्वाचान् ब्राह्मचांच नम-खि । कचिकोको त मन्यू व्या लया प्रोत्सादाते । न । । व्यपि मङ्गलङ्काच जनः पार्चे उत्तिवति । कचिदेषा च ते दुबि व्यंतिरेषा च तेऽनष । आयुष्या च यगसा च भर्माकामार्चदर्भिनी । एतया वत्तीमानस्य बुद्धा राष्ट्रं न सीदति। विजिला च महीं राजा भी आले सुख-मेधते। कञ्चिदार्थी विश्वदात्मा चारितचौरकर्माण ! व्यड्ट्यास्त्रज्ञयलैंन लोभात्रध्यसे श्वाः। हटो स्ट्रीत-सत्कारी तज् चैर्टः सकारणः। वाचित्र सच्यते सेनी द्रवाबोभास्तर्षभ !। उत्पदान् किञ्चदादाख दरिह्स च भारत । खर्थास निया पश्चिन तराजात्वा सूता धरेः। नास्तिकामकतं को भं प्रमादं दी चेस्त्रवताम् । कद्र्यनं ज्ञाननतामास खिद्धप्रचित्तताम्। एकचिन्तन मर्थानामनर्थ चौ व विकास । विश्वितानासनारमां मन्त्रसापरिएच-

यस्। असङ्ख्यायोगञ्च प्रसङ्घं विषयेषु च। कच्चित्वं वर्ष्ण्यस्तानाजदोषां बत्द्या प्रायमो यैविनम्यन्ति लतमूना हि पार्थियाः। कचित्ते सफना वेदाः कचित्ते रफ बंधनस्। कचित्ते रफ बादारा कचित्ते रफ बं स्रुतम् । युधिष्ठिर उनाच । कयं वै सफला वेदाः कर्या वै सफल धनम्। कथं वै सफला दाराः कथं वै सफल स्तम् । नारद उवाच । खिन्निहोफला वेदा दत्तभुक्त-फर्च धनम् । रतियुच्चफर्चा दाराः भी खटसफर्च स्तरम्। वैशस्यायन खवाच। एतदाख्याय स सनिर्नारदो वै मङ्गा-तपाः। पप्रच्छानन्तरसिद् धमातानं युधिहिरस्। नारद ख्वाच । कच्चिद्भ्यागता दूराद्वणिजी खाभकार-यात्। यथोत्तमवद्रार्थना गुल्कं गुल्कोपनीर्विभः। किंचित्ते प्रदेश राजन् पुरे राष्ट्रे च मानिताः। उपान-यनि पग्यानि उपधामिरविश्वनाः। कविकृणोिष ह-दानां धन्मां घेषहिता गिरः । नित्यमधीवदां तात ! तथा धर्मार्थदर्शिनाम्। कञ्चिते किवतन्त्रेषु गोषु प्रध्यपतिष्यु च । धर्मार्थञ्च दिजातिभ्यो दीवेते सधुसर्पिणी । द्रव्योपकरणं किञ्चित् सर्वेदा सर्वधित्यिनाम् । चातुर्मास्यावरं स स्यक् नियतं संप्रयक्त्रसि । कचित् कतं विजानीये कत्ती-रख प्रयंगित । सतां मध्ये महाराज ! सत्तरीवि च पूज-यन् । किञ्चल् स्त्रताचि सन्त्रीच स्टक्काचि भरतर्षभ ! । इसिस्तायस्त्राणि रषस्त्राणि वा विभी। कचिद-भ्यखते सम्यग्रहे ते भरतम्भ ! । धतुव्देश स्त्रलं वै यन्त्रस्त्रञ्च नागरम् । किन्दस्ताणि सर्वाणि मञ्चर-ग्डच तेऽनघ । विषवोगास्तथा सर्वे विदिताः गम्-नागनाः। कच्चिद्ग्निभयाचैत सर्वे व्यात्तभयात्तवा। रोगरचोभयाचीव राष्ट्रं सं परिरचित । कच्विदन्धांच मूकां य पकून् व्यक्तानवा स्वान् । पितेव पासि धकी च तथा प्रवृत्तितानिष् । षडनर्था सङ्गराज ! याच्चित्ते प्रथतः झताः । निद्राखस्यं भयं क्रोधी माह वंदी ध-स्वता । वैशस्पायन खनाच । एताः कुळ्णास्वभी महाता शुला गिरो बाह्मणसत्तमस्य। प्रवस्य पादावः भित्राद्य तुरो राजाबदीचारद' देवहमस् । अधिष्ठर उराच। एवं करिव्यानि यथा लयोकं मन्ना हि मे भूय एशाभिष्टक्षा। उक्का तथा चैत्र चकार राजा नेभे महीं सागरमेखनाञ्च"।

काच्छ ति । कोन जलेन कृषाति दीयते काद्यते वा कृ-कद-वा । । अजप्राये देये। "खक्यन्दो स्वयदकः